

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 33T/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010492
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šuťak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122010492.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Petrom Šuťakom na hlavnom pojednávaní dňa 21. apríla 2022 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/ A. B. C. D. , nar. XX.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom E., t. č. od 14.12.2021 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov,

2/ F. G. H. I. H. J. K. D. , nar. X.X.XXXX v Prešove, trvale bytom L. M., J. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na Výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice – Šaca

s ú vinní, že

1/ obvinení A. B. a F. G.:

03.10.2021 v čase o 02:40 hod. v meste Prešove, po predchádzajúcej dohode, na Ul. N., na chodníku vedúcom od klubu O., poza E. M., v podjazde uvedeného hotela, obvinený F. G. fyzicky napadol P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., G. R. XX a to tak, že ho zhodil na zem, kde ho kopal do rôznych častí tela, potom ho pridržal na zemi a vtedy mu obvinený A. B. odcudzil mobilný telefón zn. iPhone 12 Pro a zlatú retiazku tak, že mu ju strhol z ruky, čím takto svojím konaním použili násilie voči P. G., aby sa zmocnili jeho vecí, pričom mu tak spôsobili materiálnu škodu vo výške najmenej 2.280,- EUR a pomliaždeniny tváre a ďalšie pomliaždeniny po celom tele, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie vo FNŠP Prešov,

2/ obvinený F. G.:

9.10.2021 v čase okolo 17.10 hod. na Q. S. T. XXXX/XX L. Q., vošiel do bytového domu spoločne s U. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Q. XXXX/XX, Q., ktorá je viditeľne osobou vyššieho veku a ktorá sediac na invalidnom vozíku prešla k výťahu, spolu s ňou sa vyviezol na 12. poschodie, kde obaja z výťahu vystúpili, následne U. A. na invalidnom vozíku prešla k vchodovým dverám do svojho bytu, ktoré si otvorila, potom sa z vozíka postavila a vošla do bytu, pričom F. G. ju vtedy zozadu zatlačil rukami, následkom čoho U. A. spadla na vozík a F. G. vošiel za ňou do bytu, kde vtedy U. A. začala kričať na

svojho manžela, na čo sa zľakol a z bytu utiekol, čím takto svojím konaním neoprávnene a násilím vnikol do obydľia iného a skutku sa dopustil na osobe vyššieho veku a osobe fyzicky chorej, pričom svojím konaním U. A. nespôsobil žiadne zranenie a ani škodu na majetku,

t e d a

1/ obvinení A. B. a F. G. v bode 1 rozsudku:

-spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

2/ obvinení A. B. a F. G. v bode 2 rozsudku:

-neoprávnene vnikol do obydľia iného, taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – násilím a taký čin spáchal voči chránenej osobe – osobe vyššieho veku a chorej osobe,

č í m s p á c h a l i

1/ obvinený A. B. a F. G. v bode 1 rozsudku:

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

2/ obvinený F. G. v bode 2 rozsudku:

-zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e/, f/ Trestného zákona.

Za t o i m s ú d u k l a d á:

1/ obžalovanému A. B.:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obžalovanému F. G.:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. d), l) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného P. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q., G. R. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 21.3.2022 obžalobu na obžalovaného A. B. a F. G. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 03.10.2021 v čase o 02:40 hod. v meste Prešove, po predchádzajúcej dohode, na Ul. N., na chodníku vedúcom od klubu O., poza E. M., v podjazde uvedeného hotela, obvinený F. G. fyzicky napadol P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., G. R. XX a to tak, že ho zhodil na zem, kde ho kopal do rôznych častí tela, potom ho pridržiaval na zemi a vtedy mu obvinený A. B. odcudzil mobilný telefón zn. iPhone 12 Pro a zlatú retiazku tak, že mu ju strhol z ruky, čím takto svojím konaním použili násilie voči P. G., aby sa zmocnili jeho vecí, pričom mu tak spôsobili materiálnu škodu vo výške najmenej 2.280,- EUR a pomliaždeniny tváre a ďalšie pomliaždeniny po celom tele, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie vo FNsP Prešov a na F. G. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e), f) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že 9.10.2021 v čase okolo 17.10 hod. na Q. S. T. XXXX/XX L. Q., vošiel do bytového domu spoločne s U. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom Q. XXXX/XX, Q., ktorá je viditeľne osobou vyššieho veku a ktorá sediac na invalidnom vozíku prešla k výťahu, spolu s ňou sa vyviezol na 12. poschodie, kde obaja z výťahu vystúpili, následne U. A. na invalidnom vozíku prešla k vchodovým dverám do svojho bytu, ktoré si otvorila, potom sa z vozíka postavila a vošla do bytu, pričom F. G. ju vtedy zozadu zatlačil rukami, následkom čoho U. A. spadla na vozík a F. G. vošiel za ňou do bytu, kde vtedy U. A. začala kričať na svojho manžela, na čo sa zľakol a z bytu utiekol, čím takto svojím konaním neoprávnene a násilím vnikol do obydlija iného a skutku sa dopustil na osobe vyššieho veku a osobe fyzicky chorej, pričom svojím konaním U. A. nespôsobil žiadne zranenie a ani škodu na majetku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku urobili vyhlásenie, že sú vinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu. Na to súd postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku, kde obaja obžalovaní uviedli, že rozumejú, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa im kladú za vinu, ako obvinení boli poučení o svojich právach, o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohli radiť o spôsobe obhajoby, rozumejú právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené im za vinu a dobrovoľne sa priznali a uznali vinu za spáchané skutky, ktoré sú právne kvalifikované ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e), f) Tr. zákona.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, obhajcov a poškodenej, ktorí súhlasili s tým, aby súd vyhlásenie obžalovaných prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené v obžalobe a dopustili sa ich obžalovaní, a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutky stali, ani o ich právnej kvalifikácii, preto toto vyhlásenie prijal.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to správa charakteristik, správ o vydaní a prevzatí vecí, výpisu z evidencie priestupkov a odpisov z registra trestov.

Obžalovaný F. G. nebol doposiaľ hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení FNsP J.A.Reimana Prešov a nie je vedený ani na ich psychiatrickej ambulancii. Podľa charakteristiky z miesta bydliska je zrejme, že obžalovaný určité obdobie vyrastal v detskom domove a po návrate žil spolu s rodičmi a 10 súrodencami v slabých sociálnych pomeroch a dopúšťal sa protiprávneho konania, začo bol opakovane vo výkone trestu a nepredpokladajú, že ani po návrate z výkonu trestu zmení svoje správanie. Podľa správy z výkonu trestu, ktorý momentálne vykonáva je zrejme, že jeho správanie je na požadovanej úrovni v súlade s platnými predpismi, momentálne nie je zamestnaný. Podľa výpisu z ústrednej evidencie

priestupkov je zrejmé, že tento bol opakovane priestupkovo riešený na rôznych úsekoch správy vecí verejných.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, kde naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. OT/154/2021 zo dňa 6.9.2021 bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Následne, trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 6T/67/2021 zo dňa 23.9.2021 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, g/ Trestného zákona a kde došlo od upustenia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Prešov, sp. zn. 33T/54/2020. Predmetným rozsudkom sp. zn. 33T/54/2020 zo dňa 30.7.2020 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, f/, d/ Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon mu bol odložený na skúšobnú dobu 3 rokov a nadobudol právoplatnosť 15.8.2020. Posledné odsúdenie je odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/12/2021 zo dňa 17.2.2021, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. b/ a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 25.5.2021 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

Pokiaľ ide o obžalovaného A. B., tento z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne s tým, že sa v mieste trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava a počas jeho pobytu užíval omamné látky, po ktorých bol agresívny a jeho správanie nebolo riešené komisiou na ochranu verejného poriadku. Podľa hodnotenia z ÚVV a ÚVTOS Prešov je zrejmé, že tento vykonáva väzbu, kde jeho správanie je na požadovanej úrovni a pracovne zaradený nie je. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný A. B. bol doposiaľ 2 krát súdne trestaný, kde rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/92/2016 zo dňa 8.12.2016 bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou do 27.7.2018. Následne rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 41T/84/2020 zo dňa 4.11.2020 bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a 18 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tento trest bol vykonaný 4.11.2020, a to v celom rozsahu väzbu.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o druhu a výmere trestu, u obžalovaného A. B. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že sa ku skutku priznal, tento úprimne oľutoval, jednu priťažujúcu okolnosť, že v minulosti bol súdne trestaný. Súd sa musel vysporiadať aj so skutočnosťou, že v minulosti bol odsúdený za zločin lúpeže a či neprichádza do úvahy postup podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona, ale nakoľko uvedeného skutku sa dopustil ako mladistvý, po vykonaní trestu sa trest automaticky zahladzuje a pri trestnej sadzbe uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona vo výmere 3-8 rokov súd mal zato, že trest na dolnej hranici je na dosiahnutie účelu, a to tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie za postačujúci a uložil mu trest vo výmere 3 rokov. Aj keď v minulosti mal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ale tento bol v celom rozsahu vykonaný väzbu, preto súd vychádzal z toho, že obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin a preto podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o obžalovaného F. G., súd zistil 2 poľahčujúce okolnosti, a to, že sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval a skutku sa dopustil vo veku blízkom mladistvého a zistil aj 2 priťažujúce okolnosti, a to, že obžalovaný spáchal viac skutkov a bol už odsúdený, preto do úvahy prichádzalo uloženie úhrnného trestu odňatia slobody, nakoľko súd odsudzoval páchatela súčasne za 2 skutky, ktoré sú oba zločiny a preto pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Zároveň súd zistil, že už bol obžalovaný raz právoplatne odsúdený za zločin a preto prichádzalo do úvahy použitie § 38 ods. 5 Trestného zákona a teda trestná sadzba uvedená v osobitnej časti Trestného zákona vo výmere 3-8 rokov sa opravuje tak, že spodná hranica sa zvyšuje o polovicu a teda dolná sadzba v jeho prípade predstavuje 5 rokov a 6 mesiacov, ale nakoľko obžalovaný sa ku skutku priznal a deklaroval aj záujem o prípadné konanie o vine a treste a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný a v zmysle ustálenej súdnej praxe súd mal zato, že je možné trest upraviť v zmysle § 39

ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona a dolnú hranicu mu znížiť o jednu tretinu a v zmysle vyššie uvedených argumentov mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 8 mesiacov, ktorý pokladal na dosiahnutie účelu Trestného zákona, a to tak individuálnej, aj generálnej prevencie za postačujúci.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, z ktorého výkonu bol podmienene prepustený, preto v zmysle § 48 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody, súd poukazuje na skutočnosť, že poškodený si škodu uplatnil riadne a včas, ale ustálenie celkovej výšky spôsobenej škody by vyžadovalo dokazovanie, ktoré by prekročilo rámec potrieb trestného konania pre rozhodnutie o vine a treste a preto súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.